

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [Link]. Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere](#) [Link].

Decizia Ombudsmanului European de închidere a anchetei sale privind plângerea 1092/2010/MHZ împotriva Comisiei Europene

Decizie

Caz 1092/2010/MHZ - **Deschis la** 07/06/2010 - **Decizie din** 20/12/2010 - **Instituția vizată**
Comisia Europeană (Soluționate de instituție) |

Reclamanta este o cetățeană poloneză divorțată care locuiește în Polonia împreună cu copiii săi. Fostul său soț a solicitat alocații familiale în Austria, unde a locuit și a lucrat. Având în vedere că este puțin probabil ca reclamanta și copiii săi să primească alocațiile de la tată, aceasta a solicitat autorităților austriece să îi plătească alocațiile în mod direct. Cu toate acestea, acesta din urmă a refuzat pentru motivul că copiii nu aveau dreptul la alocații întrucât nu locuiau cu tatăl lor sub același acoperiș. Ulterior, reclamantul a reclamat Comisiei că Austria a încălcat Regulamentul (CE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în interiorul Uniunii Europene. Comisia a informat-o că cauza sa va fi clarificată prin hotărârea preliminară a Curții de Justiție cu privire la o întrebare într-un caz similar. Cu toate acestea, Comisia nu a reușit să contacteze reclamantul după pronunțarea hotărârii Curții. Până atunci, au trecut aproape trei ani fără niciun rezultat. Reclamantul s-a plâns astfel Ombudsmanului.

În avizul său, Comisia a prezentat toate etapele procedurale pe care le-a întreprins în perioada de timp menționată anterior. Acestea se refereau la procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 din TFUE, la mecanismul instituit prin regulamentul menționat anterior, la medierea dintre autoritățile poloneze și austriece relevante și la sesizarea Comisiei administrative pentru securitatea socială a lucrătorilor migranți. În plus, Comisia a afirmat că autoritățile austriece au efectuat în cele din urmă plata relevantă către reclamant. Ulterior, reclamanta a informat Ombudsmanul că este pe deplin mulțumită de rezultatul acțiunilor Comisiei.

Având în vedere că acțiunea Comisiei în cazul reclamantului a fost eficace, Ombudsmanul a

Închis cazul, astfel cum a fost soluționat de Comisie. El recunoaște că Comisia a depus toate eforturile pentru a-l asista pe reclamant și felicită instituția pentru abordarea constructivă a anchetei sale.

Cu privire la istoricul plângerii

1. Reclamanta, cetățean polonez divorțat, locuiește în Polonia împreună cu copiii ei. Ea este reprezentantul lor legal. La momentul respectiv, reclamanta era angajată în Polonia, dar nu avea dreptul la prestații familiale în temeiul legislației poloneze, deoarece venitul său per membru de familie era mai mare decât plafonul național. Fostul soț al reclamantului și tatăl copiilor menționați mai sus au locuit și au lucrat în Austria. În 2005, a solicitat prestații familiale în temeiul legislației austriece.

2. Având în vedere că este puțin probabil ca reclamanta și copiii săi să primească alocațiile familiale de la tată, în 2005, aceasta s-a adresat autorităților austriece. Aceasta a făcut acest lucru prin intermediul instituției poloneze competente în vederea primirii alocațiilor austriece direct în Polonia. În consecință, autoritățile austriece au transmis reclamantului prestații familiale pentru anul 2005. Cu toate acestea, aceste autorități au decis ulterior că plata menționată anterior a fost efectuată din greșeală și că fostul soț și tată al petiționarei nu îndeplinesc condițiile de eligibilitate necesare. Aceștia au considerat că tatăl, care nu locuiește împreună cu copiii săi, nu poate fi considerat membru al familiei în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (denumit în continuare „regulamentul”) [1] [\[Link\]](#) și în conformitate cu dreptul austriac (Familienlastenausgleichsgesetz *din* 1967).

3. Reclamantul s-a adresat apoi atât centrelor SOLVIT din Austria, cât și celor poloneze, dar ambele centre au închis cazul ca fiind nesoluționat la 6 noiembrie 2007. Aceștia au sfătuit reclamantul să se adreseze Comisiei.

4. În 2007, reclamantul a trimis o plângere Comisiei. Comisia a retrimis cazul său autorităților austriece și a informat plângerea în consecință. De asemenea, aceasta a informat autoritățile poloneze competente.

5. Ulterior, reclamanta a prezentat prima sa plângere Ombudsmanului (1664/2008/(AW)MHZ). Având în vedere că plângerea a fost îndreptată împotriva autorităților austriece, aceasta s-a aflat în afara mandatului Ombudsmanului. Prin urmare, Ombudsmanul a închis cazul și a recomandat reclamantului să se adreseze din nou Comisiei. La 24 noiembrie 2008, acesta a adresat de asemenea Comisiei o scrisoare prin care a informat-o cu privire la plângere.

6. Ulterior, reclamantul s-a plâns din nou Comisiei. Comisia a transmis plângerea sa membrului austriac al Comisiei administrative pentru securitatea socială a lucrătorilor migranți, însoțită de o cerere de a examina cazul și de a răspunde direct reclamantului și Comisiei, în copie.

7. În urma unei cereri oficiale din partea autorităților poloneze, Comisia administrativă a continuat apoi să discute despre cine ar trebui să fie considerat „*membre de familie*” în conformitate cu definiția din regulament. Austria și-a menținut punctul de vedere anterior, în timp ce Comisia și celelalte state membre actuale s-au opus poziției austriece. Comisia a solicitat autorităților poloneze și austriece să soluționeze cazul reclamantului prin contacte bilaterale. Cu toate acestea, discuțiile bilaterale care au urmat nu au avut succes, întrucât Austria a refuzat în continuare să plătească.

8. Prin urmare, la sfârșitul anului 2008, Comisia a înregistrat plângerea reclamantului ca plângere privind încălcarea dreptului comunitar. Comisia a considerat (i) că regulamentul era aplicabil situației reclamantului și că (ii) Austria ar trebui să plătească indemnizațiile în temeiul legislației europene. Având în vedere refuzul Austriei de a proceda astfel, Comisia a intenționat să inițieze o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva sa. La 6 noiembrie 2008, în contextul răspunsului său la scrisoarea sa privind plângerea reclamantului nr. 1664/2008/(AW)MHZ, Comisia a informat Ombudsmanul cu privire la intenția sa de a iniția procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor. De asemenea, aceasta a furnizat informații exhaustive cu privire la cazul reclamantului și s-a oferit să trimită o traducere a scrisorii sale în limba polonă. Ombudsmanul a transmis traducerea reclamantului.

9. La 25 august 2009, ca răspuns la scrisoarea reclamantului din 15 iunie 2009, Comisia a informat-o că:

(a) a luat măsuri procedurale formale pentru soluționarea problemelor juridice implicate în cazul său și

(b) i-ar furniza informații suplimentare de îndată ce (i) informațiile privind măsurile oficiale ale Comisiei împotriva Austriei au devenit publice; sau (ii) în cazul în care procedura a impus o acțiune din partea reclamantului sau a avut un rezultat semnificativ;

cauza sa ar putea fi clarificată prin hotărârea preliminară a Curții de Justiție cu privire la o întrebare adresată de Curtea Administrativă Supremă din Austria într-o cauză similară (cauza C-363/08 *Slanina*).

10. La 26 noiembrie 2009, Curtea de Justiție a emis o hotărâre preliminară cu privire la cauza menționată mai sus [2] [Link]. Având în vedere că reclamanta nu a primit nicio informație din partea Comisiei, aceasta i-a trimis o atenționare la 15 ianuarie 2010. Comisia nu a răspuns la memento și nu a informat-o dacă a luat o decizie pe fond cu privire la plângerea sa privind încălcarea dreptului comunitar. La acea dată, autoritățile austriece nu îi plăteau alocațiile familiale.

11. Având în vedere circumstanțele de mai sus, reclamantul s-a adresat din nou Ombudsmanului. În speță, plângerea sa a fost îndreptată împotriva Comisiei.

Obiectul anchetei

12. Ombudsmanul a decis să deschidă prezenta anchetă cu privire la următoarele acuzații și afirmații.

Acuzații:

(1) Comisia nu a luat o decizie cu privire la plângerea reclamantului împotriva Austriei într-un termen rezonabil.

(2) Comisia nu a răspuns la scrisoarea sa din 15 ianuarie 2010.

Revendicare:

Comisia ar trebui să ia măsuri eficiente în legătură cu cazul său.

Ancheta

13. Plângerea a fost transmisă Ombudsmanului la 9 mai 2010. La 7 iunie 2010, Ombudsmanul a deschis o anchetă și a trimis plângerea Comisiei, solicitând un aviz până la 30 septembrie 2010. La 25 august 2010, Comisia a transmis avizul său. Ulterior, aceasta a trimis traducerea avizului în limba polonă, care a fost transmisă reclamantului cu o invitație de a prezenta observații. La 19 septembrie 2010, reclamanta și-a prezentat observațiile.

Analiza și concluziile Ombudsmanului

A. Prezumată lipsă de (i) de a răspunde la scrisoarea din 15 ianuarie 2010 și (ii) de a decide cu privire la plângerea reclamantului împotriva Austriei într-un termen rezonabil și la cererea aferentă

Argumente prezentate Ombudsmanului

14. Reclamanta a susținut că, deși Comisia a anunțat că cauza sa ar putea fi clarificată prin hotărârea preliminară a Curții de Justiție cu privire la un caz similar, pe care Curtea a emis-o în noiembrie 2009, Comisia nu i-a furnizat informațiile relevante înainte de a depune plângerea la Ombudsman.

15. De asemenea, Comisia a ignorat memento-ul său din 15 ianuarie 2010.

16. În avizul său, Comisia a subliniat că este de competența instituțiilor naționale competente

să stabilească și să decidă dacă condițiile prevăzute în legislațiile lor naționale respective, dacă este necesar în coroborare cu regulamentul, sunt îndeplinite în fiecare caz în parte. Chiar dacă o astfel de decizie este negativă, Comisia nu poate interveni în cazuri individuale în cadrul procedurilor administrative și/sau judiciare naționale.

17. Având în vedere că cazul reclamantului a implicat o problemă juridică semnificativă, Comisia a depus toate eforturile pentru a investiga situația de fapt și legislația națională relevantă. Comisia a concluzionat că Austria ar trebui să plătească beneficiile reclamantului. În consecință, aceasta a decis să inițieze o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Austriei pentru a clarifica problema juridică complexă. Prin urmare, la 9 octombrie 2009, aceasta a trimis Austriei o scrisoare de punere în întârziere [3] [Link], la care Austria a răspuns la 9 decembrie 2009 [4] [Link]. În răspunsul lor, autoritățile austriece au făcut trimitere la Hotărârea Curții de Justiție din 26 noiembrie 2009, *Slanina*. Aceștia au solicitat Comisiei să suspende procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor până la pronunțarea hotărârii de către Curtea Supremă Administrativă Austriacă, în urma retrimiterii cauzei de către Curtea de Justiție. Ca urmare a sesizării Curții de Justiție [5] [Link], instanța națională menționată trebuie să decidă cu privire la condițiile necesare pentru ca o persoană care nu locuiește într-o gospodărie comună să fie recunoscută ca membru al familiei. Curtea Administrativă Supremă a Austriei nu s-a pronunțat încă cu privire la această chestiune.

18. Cu toate acestea, hotărârea pronunțată în cauza *Slanina* a inclus și alte elemente interpretative care au contribuit la clarificarea situației reclamantului. Prin urmare, serviciile Comisiei au avut contacte informale periodice cu autoritățile austriece competente în această privință. Comisia și-a cerut scuze pentru că nu a răspuns la scrisoarea reclamantului din 15 ianuarie 2010 și a explicat că această supraveghere s-a datorat lipsei unei evoluții semnificative în cazul său.

19. La 27 mai 2010, ministerul austriac competent a informat Comisia că, în mai 2010, instituția austriacă competentă a plătit reclamantului suma de 17 939,40 EUR în restanțe care datează din ianuarie 2006. De asemenea, ministerul a informat Comisia că, în viitor, va plăti în mod regulat reclamantului prestațiile familiale datorate. În aceeași zi, ministerul austriac a informat ministerul relevant din Polonia („*Instytucja lacznikowa*”) cu privire la evoluția situației reclamantului.

20. Comisia a concluzionat că cazul a fost soluționat integral. În această etapă, Comisia aștepta (i) confirmarea scrisă din partea autorităților austriece a plății și (ii) modificarea poziției lor în urma hotărârii Curții de Justiție în cauza *Slanina*. De îndată ce acestea s-au întâmplat, Comisia va fi în măsură să încheie procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Austriei. Comisia a observat, de asemenea, că plângerea adresată Ombudsmanului a fost depusă înainte de efectuarea plății relevante de către autoritățile austriece.

21. În observațiile sale, reclamanta a confirmat că a primit plata de mai sus din partea instituției austriece și că această din urmă instituție a asigurat-o că va primi prestațiile familiale din partea Austriei o dată la două luni. Având în vedere cele de mai sus, reclamanta a confirmat că este pe deplin mulțumită de rezultatul cazului său și că nu mai „*plânge nimic*”.

Evaluarea Ombudsmanului

22. Având în vedere observațiile reclamantului și faptul că acțiunile Comisiei în legătură cu cazul său s-au dovedit eficiente, Ombudsmanul încheie cazul, astfel cum a fost soluționat de Comisie.

23. El observă că, deși tratarea de către Comisie a cazului reclamantului a durat aproximativ trei ani, aceasta s-a asigurat totuși că va lua măsuri la toate nivelurile posibile în această perioadă (procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 din TFUE, utilizarea mecanismului instituit prin regulament, medierea dintre autoritățile poloneze și austriece relevante, sesizarea Comisiei administrative pentru securitatea socială a lucrătorilor migranți [6] [Link] și contactele informale cu autoritățile austriece). Ombudsmanul recunoaște că Comisia a depus toate eforturile pentru a sprijini reclamantul și mulți alții care s-ar putea afla într-o situație similară. Procedând astfel, Comisia a demonstrat în mod clar modul în care poate fi util pentru cetățeni atunci când se asigură că statele membre respectă legislația UE.

24. În plus, Ombudsmanul ia act cu aprobare de abordarea constructivă a Comisiei cu privire la prezenta anchetă. Comisia nu numai că a trimis un aviz cu privire la plângere cu o lună înainte de expirarea termenului stabilit de Ombudsman, ci i-a furnizat, de asemenea, explicații exhaustive și copii ale tuturor documentelor relevante în sprijinul opiniilor sale.

B. Concluzii

Pe baza anchetei sale cu privire la această plângere, Ombudsmanul o încheie cu următoarea concluzie:

Plângerea a fost soluționată de instituție într-un mod satisfăcător pentru reclamant.

Reclamantul și Comisia vor fi informate cu privire la această decizie.

P. Nikiforos Diamandouros

Adoptată la Strasbourg la 20 decembrie 2010

[1] [Link] JO 1971, L 149, p. 2. Regulamentul a fost abrogat prin Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1).

[2] [Link] A se vedea cauza C- 363/08 *Romana Slanina/unabhängiger Finanzsenat Aussenstelle Wien*, hotărârea din 26 noiembrie 2009, nepublicată încă în Repertoriu.

[3] [\[Link\]](#) Comisia a anexat la aviz o copie a acestei scrisori de punere în întârziere.

[4] [\[Link\]](#) Comisia a anexat la aviz o copie a răspunsului Austriei la scrisoarea de punere în întârziere.

[5] [\[Link\]](#) Punctul 27 din Hotărârea Slanina are următorul cuprins: „[...] revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă condiția prevăzută la articolul 1 litera (f) punctul (i) din Regulamentul nr. 1408/71 este îndeplinită în speță, și anume dacă copilul, deși nu a locuit împreună cu tatăl său în perioada în discuție în litigiul principal, ar putea fi considerat, în sensul dreptului național, un «membru de familie» al tatălui său și, în caz contrar, dacă ar putea fi considerată „în principal dependentă de” el.

[6] [\[Link\]](#) Comisia administrativă pentru securitatea socială a lucrătorilor migranți a fost înființată în temeiul articolului 80 din regulament. Acesta este alcătuit dintr-un reprezentant guvernamental din fiecare stat membru. Atribuțiile sale sunt de a aborda toate chestiunile administrative și de interpretare care decurg din regulament și de a încuraja și dezvolta cooperarea dintre statele membre în domeniul securității sociale prin modernizarea procedurilor de schimb de informații. Comisia Europeană participă la deliberări, în calitate de consilier.